

HATTAT ÖMER VASFİ EFENDİ

HIRKA-İ ŞERİF CAMİİ HATİBİ

M. Fuad Başar

Hırka-i Şerif Camii Hatibi Eyyüb Sabrî Efendi'nin büyük oğlu olan Ömer Vasfî Efendi, 30 Nisan 1880 de Tophâne Defterdâr Mahallesi'nin Türkgücü Sokağı'nda, 48 numaralı ahşap binâda dünyâya geldi. Küçük kardeşi Neyzen Emin Efendi de kendisi gibi güzide hattatlarımızdandır. İbtidâî Mektebi'ni bitirdikten sonra, Tophâne'de bulunan Feyziye Rüşdiyesi'ne devâm etti. Bu tahsili esnâsında mektebin yazı hocası olan Çukurcumalı Kadri Efendi'den sülûs ve nesih yazıları öğrenmeğe başladı.

1898 yılında Kadriasker Mehmed Es'ad Efendi'nin Sultan Ahmed Camii'nde verdiği derslere katıldı. Bu arada Meşihat Dairesi Eytâm Şubesi'ne devâm etti. 1899'da babası vefât edince onun yerine Hırka-i Şerif Camii hatibi oldu.

Yazıya başladıktan 5 yıl sonra Hattât Azîz Efendi'den ta'lik ve sülûs dersleri aldı. 3 yıl sonra üstâdlar üstadı Sâmî Efendi'ye müracâat ve devâmla hüsn-i hattda "Fenâ fi's-Sâmî" oldu. Sâmî Efendi'den ta'lik, ta'lik celisi

ve sülûs celisini öğrenen Ömer Vasfî Efendi, üstâdının yolunu en iyi şekilde devâm ettiren hattâtımız olmuştur.

1907 yılında ta'lik yazıdan icâzet (diploma) aldı. İcâzet kıt'asını üstad Mehmed Es'ad Yesârî'nin bir kıt'asını takliden yazmıştır ki gerçekten pek nefistir.

Tophane'de san'atkarımızın doğduğu ev.

Sülûs ve divânî yazıları da güzel yazan Ömer Vasfî Efendi, daha ziyade celi sülûs ve ta'lik yazılarıyla şöhr bulmuştur. Muh-telif cami ve çeşmelerde kitâbe yazıları mevcüddür. En güzel yazısı, Hırka-i Şerif Camii'nde bulunan zerendûd (altınla işlenmiş) "Şefâati liehli'l-kebâiri min ümmeti" hadîs-i şerif levhasıdır. Sülûs ve nesih yazılarda kendisinden icâzet alan bir tek talebesi vardır. Komşusu olan bu zât, Hobcuzâde Şâkir Bey'dir, yazı sanatını devâm ettirmemiştir.

Ömer Vasfî Efendi 1928 yılında Gurebâ Hastahânesi'nde vefât etti. Evlenmeğe, çoluk-çocuk sâhibi olmağa fırsat bulamayanlardandır. Velâkin, çocukları mesâbesinde sayılabilecek eserler bırakmıştır.

Mevlevîliğe intisâbı olan Ömer Vasfî Efendi, meşreb itibarıyla en muzip olan hattâtlarımızdandır. Kendi adını "Deli Ömer"e çıkarttırmıştır. 'Yiğit lakabıyla anılır' derler ya, Ömer Efendi de kendisine 'Deli' denilmesinden hoşlanırdı. Hocası Sâmî Efendi, de şaka yapmaktan hoşlanırdı.